EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

30. aprill 2009 *

Kohtuasjas C-531/07,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Oberster Gerichtshof (Austria) 13. novembri 2007. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 29. novembril 2007, menetluses

Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft

versus

LIBRO Handelsgesellschaft mbH,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud K. Schiemann, P. Kūris, L. Bay Larsen ja C. Toader (ettekandja),

* Kohtumenetluse keel: saksa.

kohtujurist: V. Trstenjak,
kohtusekretär: ametnik K. Sztranc-Sławiczek,

arvestades kirjalikus menetluses ja 16. oktoobri 2008. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

– Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft, esindajad: *Rechtsanwalt* B. Tonninger ja *Rechtsanwalt* E. Riegler,

– LIBRO Handelsgesellschaft mbH, esindaja: *Rechtsanwalt* G. Prantl,

– Austria valitsus, esindajad: C. Pesendorfer ja G. Thallinger,

– Saksamaa valitsus, esindaja: M. Lumma,

– Hispaania valitsus, esindaja: J. López-Medel Bascones,

– Prantsusmaa valitsus, esindajad: G. de Bergues ja A.-L. Vendrolini,

– Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: R. Sauer ja B. Schima,

– EFTA järelevalveamet, esindajad: N. Fenger ja F. Simonetti,

olles 18. detsembri 2008. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab EÜ artikli 3 lõike 1 ja EÜ artiklite 10, 28, 30, 81 ja 151 tõlgendamist.

2 See eelotsusetaotlus esitati kohtuvaidluses, mille Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft (raamatu- ja meediamajanduse kutseliit, edaspidi „Fachverband") algatas LIBRO Handelsgesellschaft mbH (edaspidi „LIBRO") vastu, et viimane kohustuks hoiduma reklaamimast riigi territooriumil raamatuid madalamate hinda-

dega kui need, mis on kinnitatud vastavalt raamatute fikseeritud hindade hoidmise kohustuse föderaalseadusele (Bundesgesetz über die Preisbindung bei Büchern, *BGBl*.I, 45/2000, edaspidi „BPrBG").

Siseriiklik õiguslik raamistik

BPrBG

3 BPrBG § 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Käesolevat föderaalseadust kohaldatakse saksakeelsete raamatute ja nootide kirjastamise, impordi ja müügi suhtes, välja arvatud piiriülene internetikaubandus. Seaduse eesmärk on hinnakujundus, mis võtab arvesse raamatuid kui kultuuriväärtusi, tarbijate huvi mõõdukate hindadega raamatute vastu ning raamatukaubanduse majandustingimusi."

4 BPrBG § 3 sätestab:

„(1) Paragrahvis 1 nimetatud kauba kirjastaja või importija on kohustatud kehtestama ja avalikustama tema poolt kirjastatud või tema poolt Austria territooriumile imporditud ja paragrahvis 1 nimetatud kauba jaemüügihinna.

(2) Importija kehtestatud hind ei tohi olla madalam kirjastaja kehtestatud või soovitatavast jaemüügihinnast kirjastuse asukohariigis või väljaspool Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) osalisriigi territooriumi asuva kirjastaja poolt Austria territooriumi jaoks soovitatavast jaemüügihinnast, millest on maha arvatud selles sisalduv käibemaks.

(3) Importija, kes ostab paragrahvis 1 nimetatud kaupu Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) osalisriigis odavama hinnaga kui tavapärane sisseostuhind, võib erandina lõikest 2 kehtestada kirjastaja kehtestatud või soovitatavast jaemüügihinnast kirjastuse asukohariigis – ja reimpordi korral kohaliku kirjastaja kehtestatud hinnast – madalama hinna, mis on proportsionaalne saadud ärilise eelisega.

[…]

(5) Lõigete 1–4 kohaselt kehtestatud jaemüügihinnale lisandub paragrahvis 1 nimetatud kaupadele Austrias kohaldatav käibemaks.”

5 BPrBG § 5 näeb ette:

„(1) Jaemüüjad võivad paragrahvis 1 nimetatud kaupa lõpptarbijale müües alandada paragrahvi 3 alusel kehtestatud jaemüügihinda maksimaalselt viie protsendi võrra.

(2) Jaemüüjatel on oma äritegevuses konkurentsi huvides keelatud teha reklaami lõikes 1 nimetatud madalamale jaemüügihinnale.

(3) Lõikes 1 nimetatud kohustus ei kehti paragrahvis 1 nimetatud kaupadele, mille jaemüügihind avalikustati paragrahvi 4 alusel esmakordselt rohkem kui 24 kuud tagasi ning mille tarnest on möödunud rohkem kui kuus kuud."

Traditsiooniline süsteem Sammelrevers

6 Eelkõige eelotsusetaotlusest ja Euroopa Ühenduste Komisjoni märkustest ilmneb, et kuni 30. juunini 2000 sõlmisid Saksamaa ja Austria kirjastajad ja jaemüüjad rea tüüplepinguid, mis moodustasid Sammelrevers 1993 süsteemi. See süsteem puudutas saksakeelsete raamatute müügihindade fikseerimist ja tugines peamiselt jaemüüjate kohustusel hoida kirjastaja kehtestatud jaemüügihinda.

7 Sammelreversist teatati komisjonile, kes võttis 22. jaanuaril 1998 vastu vastuväideteteatise ning seejärel nõudis 8. veebruari 2000. aasta arvamuses kõigi Austria kirjastajate lahkumist ja igasuguse piiriülese mõju kaotamist hiljemalt 30. juuniks 2000. Teate esitanud pooled esitasid seetõttu 31. märtsil ja 10. mail 2000 Sammelreversi muudetud versiooni, mis nägi ette lepingute lõpetamise Austria kirjastajate ja jaemüüjatega, kes sellest süsteemist seega formaalselt lahkusid. Uue süsteemi kohta väljastati sekkumistõend (asi COMP/34.657 – Sammelrevers (ELT 2000, C 162, lk 25)), milles komisjon tunnistas olulise mõju puudumist piiriülesele kaubavahetusele.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

8 Fachverband on pädev avalikustama jaemüügihinnad, millest jaemüüjad peavad BPrBG § 3 lõike 1 kohaselt saksakeelsete raamatute turustamisel Austrias kinni pidama, ja teostab järelevalvet selle üle, kas jaemüüjad peavad nende raamatute reklaamimisel kehtestatud jaemüügihinnast kinni.

9 LIBRO-l on Austrias 219 filiaali, 80% tema turustatavatest raamatutest on pärit välismaalt.

10 Alates augustist 2006 hakkas LIBRO reklaamima Saksamaal kirjastatud raamatute müüki Austrias hindadega, mille aluseks olid Saksa jaemüügihinnad, olles seega Austrias fikseeritud miinimumhindadest madalamad.

11 Fachverband esitas esimese astme kohtule ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, et LIBRO kohustuks hoiduma niisuguse reklaami tegemisest. Esimese astme kohus rahuldas selle taotluse, leides, et Austria fikseeritud hindade süsteem – isegi kui see kujutab endast EÜ artiklis 28 keelatud piirangut kaupade vabale liikumisele – on „kultuuri ja meedia mitmekesisuse säilitamise seisukohalt õigustatud". Seda otsust kinnitas ka apellatsioonikohtu otsus.

12 LIBRO esitas selle otsuse peale kassatsioonkaebuse. Eelotsusetaotluses osutab Oberster Gerichtshof sellele, et hinnasüsteeme puudutavas ühenduse kohtupraktikas – eelkõige

10. jaanuari 1985. aasta otsuses 229/83: Association des Centres distributeurs Leclerc ja Thouars Distribution (EKL 1985, lk 1) ja 3. oktoobri 2000. aasta otsuses C-9/99: Échirolles Distribution (EKL 2000, lk I-8207) – ei ole Euroopa Kohus veel vastanud küsimusele, kas ja kui, siis millistel tingimustel on ühenduse õigusega vastuolus niisugune siseriiklik fikseeritud hindade süsteem nagu see, mida käsitletakse põhikohtuasjas. Lisaks rõhutab ta, et mis puudutab analüüsi selle süsteemi kokkusobivusest ühenduse õigusnormidega, siis Austria õigusteoorias ei ole selles osas ühtset seisukohta.

13 Nendel asjaoludel otsustas Oberster Gerichtshof kohtumenetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas EÜ artiklit 28 tuleb tõlgendada nii, et sellega on iseenesest vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis panevad üksnes saksakeelsete raamatute importijatele kohustuse kehtestada ja avalikustada riiki imporditud raamatute müügihind, mis on jaemüüjale siduv, kusjuures importija kehtestatud hind ei tohi olla madalam kirjastaja kehtestatud või soovitatavast jaemüügihinnast kirjastuse asukohariigis või väljaspool Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) lepingu osalisriigi territooriumi asuva kirjastaja puhul soovitatavast siseriiklikust jaemüügihinnast, millest on maha arvatud selles sisalduv käibemaks, kuid samas näevad nimetatud õigusnormid ette erandi, mille kohaselt võib importija, kes ostab raamatuid EMP lepingu osalisriigis odavama hinnaga kui tavapärane sisseostuhind, määrata kirjastaja kehtestatud või soovitatavast jaemüügihinnast kirjastuse asukohariigis – ja reimpordi korral kohaliku kirjastaja kehtestatud hinnast – madalama hinna, mis on proportsionaalne saadud ärilise eelisega?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis:

kas punktis 1 kirjeldatud, EÜ artikliga 28 – äärmisel juhul ka kaupade vaba liikumist piirava müügitingimuse tõttu – iseenesest vastuolus olev siseriiklikus õiguses ette nähtud fikseeritud raamatuhindade hoidmise kohustus, mille eesmärki on üldsõnaliselt kirjeldatud kui vajadust võtta arvesse raamatuid kui kultuuri-

väärtust, tarbijate huvi mõõdukate hindadega raamatute vastu ning raamatukaubanduse majandustingimusi, on EÜ artikli 30 või EÜ artikli 151 alusel õigustatud, arvestades üldist huvi raamatute väljaandmise soodustamise, kindlaksmääratud hindadega raamatute mitmekesise valiku ja raamatukaupmeeste arvukuse vastu, kuigi puuduvad empiirilised andmed, mis tõendaksid, et seadusega ette nähtud fikseeritud raamatuhindade hoidmise kohustus on sobiv meede taotletavate eesmärkide saavutamiseks?

3. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis:

kas punktis 1 kirjeldatud, siseriiklikus õiguses ette nähtud fikseeritud raamatuhindade hoidmise kohustus on kooskõlas EÜ artikli 3 lõike 1 punktiga g, EÜ artikliga 10 ja EÜ artikliga 81, kuigi see järgnes jaemüüjate varem kehtinud lepingulisele seotusele kirjastajate kehtestatud hindadega väljaantavate trükiste suhtes (Sammelreverssystem 1993) ajaliselt ja sisuliselt ilma üleminekuta ning hakkas kehtima nimetatud lepingulise süsteemi asemel?"

Eelotsuse küsimused

14 Kuivõrd vaidlus põhikohtuasjas puudutab LIBRO poolt teisest liikmesriigist raamatute importimist, siis peavad Euroopa Kohtu antavad vastused käsitlema küsimust, kas ühendusesisest kaubandust puudutavate EÜ asutamislepingu sätetega on vastuolus need BPrBG sätted, mis puudutavad teisest liikmesriigist saksakeelsete raamatute importimist.

Esimene küsimus

15 Esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas EÜ artiklit 28 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused imporditud raamatute fikseeritud hinda puudutavad siseriiklikud õigusnormid nagu BPrBG § 3 lõiked 2, 3 ja 5.

16 Selles osas tuleb meenutada, et vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikale tuleb kõiki liikmesriikide kaubanduseeskirju, mis võivad otse või kaudselt, tegelikult või potentsiaalselt takistada ühendusesisest kaubandust, pidada koguseliste piirangutega samaväärse toimega meetmeteks EÜ artikli 28 tähenduses (vt eelkõige 11. juuli 1974. aasta otsus kohtuasjas 8/74: Dassonville, EKL 1974, lk 837, punkt 5).

17 Seevastu, teistest liikmesriikidest pärit toodetele teatud müügitingimusi piiravate või keelavate siseriiklike sätete kohaldamine ei saa takistada liikmesriikidevahelist kaubandust, tingimusel, et neid sätteid kohaldatakse kõikidele asjaomastele ettevõtjatele, kes tegutsevad riigi territooriumil, ning et need mõjutavad õiguslikult ja faktiliselt ühtemoodi kodumaiste ja teistest liikmesriikidest pärit toodete turustamist. Kui need tingimused on täidetud, siis sedalaadi õigusnormide kohaldamine nende kaupade müügile, mis on pärit teistest liikmesriikidest ja mis vastavad selle riigi nõuetele, ei saa takistada ega häirida nende turulepääsu rohkem kui kodumaiste kaupade puhul (vt 24. novembri 1993. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-267/91 ja C-268/91: Keck ja Mithouard, EKL 1993, lk I-6097, punktid 16 ja 17, ja 10. veebruari 2009. aasta otsus kohtuasjas C-110/05: komisjon *vs.* Itaalia, EKL 2009, lk I-519, punkt 36).

18 Fachverbandi ning Austria, Saksamaa ja Prantsusmaa valitsuse sõnul kehtestatakse põhikohtuasjas käsitletava õigusnormiga müügitingimus, mida vahet tegemata

kohaldatakse kodumaistele ja imporditud raamatutele ning mis ei näe ette viimaste ebasoodsamat kohtlemist, kuna selle õigusnormiga kehtestatakse kohustus fikseerida jaemüügihind kõikidele saksakeelsetele raamatutele sõltumata nende päritolust.

19 See argumentatsioon ei ole vastuvõetav. Tegelikult ei viita eelotsusetaotlus mitte BPrBG § 3 lõikele 1, mis puudutab kirjastajate ja importijate kohustust fikseerida vastavalt kodumaiste ja imporditud raamatute jaemüügihind, vaid hoopis selle artikli lõigetele 2 ja 3, mida kohaldatakse üksnes imporditud raamatutele.

20 Kuivõrd raamatute hinda puudutavad siseriiklikud õigusnormid nagu BPrBG § 3 ei puuduta kauba omadusi, vaid üksnes tingimusi, mille kohaselt neid on lubatud müüa, siis tuleb selliseid sätteid pidada müügitingimusi reguleerivateks eespool viidatud kohtuotsuse Keck ja Mithouard mõttes. Nagu sellest kohtuotsusest ilmneb, võib selline müügitingimus jääda EÜ artiklis 28 sätestatud keelust väljapoole vaid juhul, kui ta vastab käesoleva kohtuotsuse punktis 17 väljatoodud tingimustele.

21 Selles osas tuleb nentida, et kuna nimetatud § 3 lõige 2 keelab Austria saksakeelsete raamatute importijatel kehtestada hinda, mis oleks madalam kirjastaja kehtestatud või soovitatavast jaemüügihinnast kirjastuse asukohariigis, millest on maha arvatud käibemaks, näeb see lõige – nagu ka komisjon ja EFTA järelevalveamet on rõhutanud – ette imporditud raamatute ebasoodsama kohtlemise, kuna ta takistab nii Austria importijatel kui ka välismaistel kirjastajatel kinnitada jaemüügi miinimumhindu vastavalt impordituru tingimustele, samas kui Austria kirjastajad võivad oma kaupadele ise vabalt kinnitada niisuguseid miinimumhindu jaemüügiks siseriiklikul turul.

22 Seega tuleb niisugust õigusnormi pidada EÜ artikliga 28 vastuolus olevaks koguseliste impordipiirangutega samaväärse toimega meetmeks, kuivõrd see loob imporditud

raamatutele eraldi regulatsiooni, mille eesmärk seisneb teistest liikmesriikidest pärit kaupade ebasoodsamas kohtlemises (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Association des Centres distributeurs Leclerc ja Thouars Distribution, punkt 23).

23 Saksamaa valitsus väitis kohtuistungil, et kõik Austria õigusnormide piiravat mõju puudutavad järeldused on põhjendamatud, sest Saksamaalt pärit raamatute importimine Austriasse katab tegelikkuses suurema osa Austria turust ning Austria saksakeelsete raamatute turgu ei saa pidada Saksamaa turuga võrreldes autonoomseks. Tegelikult eksisteerib ühtne turg, kus jaemüügihindade erinevus on minimaalne ning nendes kahes liikmesriigis müüdavate sama raamatu erinevate trükkide vahel ei ole konkurentsi.

24 Neid andmeid, mida ei ole vaidlustatud, ei saa arvesse võtta. Tegelikult, isegi kui oletada, et saksakeelsete raamatute kirjastusi - eelkõige neid, mis asuvad Saksamaal – ei kohelda ebasoodsamalt Austria imporditud raamatute hinda puudutavates õigusaktides, mis võimaldavad neil kontrollida hindu Austria turul ja kindlustada samas, et need hinnad ei oleks madalamad kirjastuse asukohariigis kehtestatud hindadest, ei saa niisuguste järeldustega kõrvale jätta seda, et põhikohtuasjas käsitletavaga sarnasel õigusnormil on piirav mõju Austria importijate konkurentsivõimele, kuna nad ei tohi oma turul vabalt tegutseda, erinevalt Austria kirjastajatest, kes on nende otsesed konkurendid.

25 Fachverband ja Austria valitsus rõhutavad lisaks, et igal juhul on jaemüügihindade kinnitamise vabadus tagatud võimalusega – mille importijale annab BPrBG § 3 lõige 3 – kohaldada välismaisest kirjastajast madalamat hinda, kui see hinnaalandus vastab importija saadud ärilisele eelisele, ja ühtlasi ka võimalusega – mille jaemüüjale annab BPrBG § 5 – alandada sama seaduse § 3 lõike 1 alusel kehtestatud jaemüügihinda viie protsendi võrra.

26 LIBRO rõhutab seevastu, et raamatute hindu ei saa teada enne nende turuleviimist, kuna – nagu ka kohtujurist on toonitanud – hinnad, millega hulgi- või jaemüüjad Saksa kirjastajatelt raamatuid ostavad, on põhimõtteliselt ärisaladus, mistõttu on importijatel võimatu arvutada ostuga saadud eelist ning järelikult ka BPrBG § 3 lõikes 3 ette nähtud allahindlust.

27 Selles osas tuleb nentida, nagu väitis ka Austria valitsus, et selles lõikes ette nähtud allahindluse võimalust ei saa käsitleda kompensatsioonimeetmena, mis võimaldab importijal anda oma hinnapoliitika kohaselt jaemüügihinnas edasi kõik eksportivas riigis saadud eelised. Importija, kes LIBRO kombel ostab suuremal arvul raamatuid, ei või sellele allahindlust puudutavale sättele vaatamata kinnitada kõikide imporditud raamatute osas vabalt selliseid hindu, mis oleksid kirjastuse asukohariigi hindadest madalamad. Tegelikult saab importija teha allahindlust vaid üksnes nendele raamatutele, mis ta on saanud soodsama hinnaga.

28 Lisaks, jaemüüjal olev pädevus teha BPrBG § 5 lõike 1 alusel viieprotsendilist allahindlust kirjastajate ja importijate kinnitatud hindadest – pädevus, mida tunnustatakse nii Austrias kirjastatud kui imporditud raamatute müügi suhtes – ei saa enam õigustada järeldust, et BPrBG tagab kõigis turustusvõrgu erinevates etappides osalevatele ettevõtjatele vabaduse kinnitada Austriasse imporditud saksakeelsete raamatute hinnad, sest see pädevus puudutab üksnes lõpptarbijale müümise hetke ning BPrBG § 5 lõige 2 ei luba teha reklaami niisugusele hinnaalandusele. Avalikkusele välja kuulutatud hinnaks jääb seega BPrBG § 3 sätete kohaselt kinnitatud hind.

29 Neis tingimustes tuleb esimesele küsimusele vastata, et niisugune siseriiklik õigusnorm nagu põhikohtuasjas käsitlusel, mis keelab saksakeelsete raamatute importijatel

kehtestada hinda, mis on madalam kirjastaja kehtestatud või soovitatavast jaemüügihinnast kirjastuse asukohariigis, on „koguselise impordipiiranguga samaväärse toimega meede" EÜ artikli 28 tähenduses.

Teine küsimus

30 Teise küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, võivad niisugused imporditud raamatute hinda puudutavad siseriiklikud õigusnormid nagu BPrBG § 3 lõiked 2, 3 ja 5, mille eesmärk selle seaduse § 1 mõttes on „[raamatute] hinnakujundus, mis võtab arvesse raamatuid kui kultuuriväärtusi, tarbijate huvi mõõdukate hindadega raamatute vastu ning raamatukaubanduse majandustingimusi", olla EÜ artiklite 30 ja 151 alusel õigustatud.

31 Austria valitsus rõhutab, et imporditud saksakeelsete raamatute fikseeritud miinimumhinna süsteemi puudumisel langeksid laiemale avalikkusele mõeldud raamatute hinnad, mis tooks kaasa seda tüüpi teoste müügist saadavatest kasumimarginaalidest ilmajäämise. Niisuguse kaotuse tagajärg oleks, et sisult nõudlikumate, kuid majanduslikult vähematraktiivsemate teoste tootmist ja turustamist ei saaks enam rahastada ning väikesed raamatukauplused, kes tavaliselt pakuvad laia valikut sellist tüüpi raamatuid, tõrjutaks turult välja suurte raamatukaupluste poolt, kes müüvad ennekõike kommertskaupu. Lisaks väidab ta, et sellisel turul nagu Austria oma, mida iseloomustab väga nõrk raamatukaupluste kontsentratsioon ja märkimisväärne import Saksamaalt, on niisugune süsteem proportsionaalne vahend nimetatud avalikust huvist lähtuvate hädavajalike eesmärkide elluviimiseks.

32 Selles osas tuleb esmalt märkida, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu väidetud eesmärk – nagu raamatu kui kultuuriväärtuse kaitse – ei saa olla importi piiravat meedet õigustav põhjus EÜ artikli 30 tähenduses (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Association des Centres distributeurs Leclerc ja Thouars Distribution,

punkt 30). Tegelikult ei saa kultuurilise mitmekesisuse kaitset üldiselt pidada osaks „kunstilise, ajaloolise ja arheoloogilise väärtusega rahvusliku rikkuse kaitsmisest" EÜ artikli 30 tähenduses.

33 Lisaks – nagu väidab kohtujurist – ei saa EÜ artiklile 151, mis käsitleb Euroopa Ühenduse tegevust kultuuri valdkonnas, tugineda kui sättele, mis lisab ühenduse õigusesse õigustuse kõikidele siseriiklikele meetmetele sellises valdkonnas, mis võiks takistada ühendusesisest kaubandust.

34 Vastupidi, raamatu kui kultuuriväärtuse kaitset võib pidada avalikust huvist lähtuvaks hädavajalikuks nõudeks, millega võib õigustada kaupade vaba liikumist piiravaid meetmeid vaid siis, kui niisugused meetmed on kinnitatud eesmärgi saavutamiseks asjakohased ega ületa selle saavutamiseks vajalikku.

35 Selles osas – nagu ka komisjon ja EFTA järelevalveamet on märkinud – on raamatu kui kultuuriväärtuse kaitse eesmärki võimalik saavutada importijat vähem piiravate meetmetega, näiteks lubades importijal või välismaisel kirjastajal muu hulgas kinnitada Austria turu jaoks müügihind, mis võtaks arvesse selle turu eripärasid.

36 Neis tingimustes tuleb teisele küsimusele vastata, et siseriiklikku õigusnormi, mis keelab saksakeelsete raamatute importijatel kehtestada hinda, mis on madalam kirjastaja kehtestatud või soovitatavast jaemüügihinnast kirjastuse asukohariigis, ei saa õigustada EÜ artiklite 30 ja 151 ega üldisest huvist lähtuvate hädavajalike nõuete alusel.

37 Arvestades esimesele kahele küsimusele antud vastust, puudub vajadus vastata eelotsusetaotluse esitanud kohtu kolmandale küsimusele.

Kohtukulud

38 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

1. **Niisugune siseriiklik õigusnorm, mis keelab saksakeelsete raamatute importijatel kehtestada hinda, mis on madalam kirjastaja kehtestatud või soovitatavast jaemüügihinnast kirjastuse asukohariigis, on „koguselise impordipiiranguga samaväärse toimega meede" EÜ artikli 28 tähenduses.**

2. **Siseriiklikku õigusnormi, mis keelab saksakeelsete raamatute importijatel kehtestada hinda, mis on madalam kirjastaja kehtestatud või soovitatavast jaemüügihinnast kirjastuse asukohariigis, ei saa õigustada EÜ artiklite 30 ja 151 ega üldisest huvist lähtuvate hädavajalike nõuete alusel.**

Allkirjad